

mijn zestig liefste wensen

Nijmegen, 8 april 2021

**Beste lezer, trouwe bezoeker,
hooggeëerd publiek, lieve mensen uit stad en land,**

**Het is feest. Vandaag vier ik met jullie dat ik
zestig jaar lang in jullie midden ben. Ik ben blij en
gelukkig dat we elkaar al zo lang kennen.
En ik verheug me op nog vele jaren, afspraken,
ontmoetingen en kennismakingen.**

Als je zestig kaarsjes uitblaast, mag je natuurlijk een wens doen. Ik heb er maar liefst zestig, en die wil ik graag met jullie delen. Dit zijn ze allemaal: mijn wensen voor jou, kind van Nijmegen; voor jou, student die hier aan je dromen werkt; voor jou, moeder of vader in het spitsuur van het leven; voor jou, leraar, verpleegkundige, vuilnismen, politieagent, advocaat, journalist, hovenier, fietskoerier, kroegbaas, winkelier, IT'er, helpdeskmedewerker, teammanager en ga zo maar door; voor jou, artiest, zanger, danser, cabaretier, acteur, kunstenaar; voor jou, dierbaar lid van mijn eigen team. O, en ik heb ook een paar wensen voor mezelf, om de komende jaren knap voor de dag te komen.

Ik hoop dat er voor iedereen een mooie wens tussen zit. Zullen we samen aftellen? Dan halen we diep adem en blazen alle zestig kaarsjes tegelijk uit.

Eén... twee... drie... (en ik wens...)

1 — Dat elke Nijmegenaar in diens leven in elk geval één keer een bezoek aan me brengt voor een voorstelling, een concert of een lezing. En natuurlijk het liefst nog veel en veel vaker.

2 — Dat jullie allemaal hier meemaken hoe bijzonder het is om samen keihard te lachen, stiekem een traantje weg te pinken, je handen stuk te klappen en helemaal uit je dak te gaan.

3 — Dat jij als kind van Nijmegen een keer bij mij op het podium mag staan om te voelen hoe het is om op te treden (of achter de schermen mee te doen als je liever niet in de spotlights staat). En dat je dan vijftig jaar later me bij een bezoek vertelt dat je nog precies weet hoe dat voelde. (Dit gebeurt me regelmatig.)

4 — Dat het in de gangen en de coulissen en de kleedkamers nog heel vaak stampvol is met rennende, zingende, gillende kinderen, helemaal onder de schmink, vlak voor hun optreden.

5 — En dat we dan na afloop een bomvolle foyer hebben met blije vaders, moeders, broertjes, zusjes, oma's en opa's, allemaal apetrots op de prestaties van hun sterren in de dop.

6 — Dat de leerlingen van Nijmeegse Scholengemeenschap Groenewoud hun traditie om eens in de drie jaar een spetterende musical op te voeren, nog heel veel generaties lang voortzetten, en dat de Jets en de Sharks snel hun

danskunsten op het podium kunnen vertonen.

7 — Dat jij als trouwe bezoeker me altijd laat merken hoe betrokken je bij jouw schouwburg bent, zoals die keer dat het doek 'Theater' van de Nijmeegse schilder Robert Terwindt tijdelijk was weggehaald. Je hebt me bedolven onder de brieven waar dat schilderij naast de ingang toch gebleven was?

8 — Dat Guus Hermus in zijn rol als Cyrano nog vele jaren een lange neus naar je mag trekken als je de trap naar het Theatercafé op loopt.

9 — Dat je 't doorhebt als je het ziet: het wandkleed van de befaamde Franse kunstenaar Jean Lurçat uit mijn geboortejahr 1961 is werkelijk een juweeltje. Kijk er de volgende keer maar eens goed naar, als je op de lange bank neerploft.

10 — Dat de zonen en dochters van Nijmegen die het podium zijn beklommen en in heel Nederland triomfen vieren, zich bij mij kunnen wentelen in het warme bad van hun thuispubliek.

11 — Dat al die getalenteerde artiesten, van Ashton Brothers tot Jeangu Macrooy, van Pierre Bokma tot Nederlands Dans Theater, jou het beste geven wat ze in huis hebben.

12 — Dat theatervamp Ellen ten Damme de echo van Edith Piaf, in 1962 als levende legende in de schouwburg, tot

theatercafé

in de nok van het dak doet weerklinken.

13 — Dat jij die straks in de spotlights staat, in mijn kleedkamers de rust vindt om je warming up te doen en je plankenkoorts onder bedwang krijgt. Je staat voor een Nijmeegs publiek, ze ontvangen je met open armen.

14 — Dat je je laat inspireren door de intiemste zaal voor 900+ bezoekers die Nederland rijk is. Ik ben vergeten welke artiest mij als eerste ooit de schouwburg 'met de mandjes' noemde, maar ik zie het als een eretitel.

15 — Dat het moment dat ik jou namens het publiek een bosje bloemen uitreik, ook altijd een toneelstukje op zich blijft. *Timing is everything.*

16 — Dat ik een club van amateurs net zo'n warm welkom kan bereiden als de top van het Nederlandse theaterwereldje. Het geeft niet dat je draaiboek alleen maar in je hoofd zat, we passen overall een mouw aan.

17 — Dat ik voor alle culturen een warm bad mag zijn: Molukse concerten, Armeense films, Turkse kluchten, jullie brengen de wereld bij me in huis.

18 — Dat er bij die prettig chaotische avonden vaak de heerlijkste geuren uit alle windstreken door mijn huis waaien. De technici lopen zich met liefde het vuur uit de schenen, want ze weten dat er ook voor hen iets lekkers klaarstaat na afloop.

19 — Dat ik ook de trailer van Guus Meeuwis weer een keer op de parkeerplaats zie staan, waar zijn hele ploeg die ene keer met elkaar aan een lange tafel zat te eten, versierd met lampjes. Pure Brabantse gezelligheid.

20 — Dat we in de pauze nog heel vaak buiten met elkaar een Balkonscène beleven, genietend van het uitzicht over de stad en proostend op het leven.

21 — Maar dat we dit ook kunnen doen op een nieuw terras boven op de foyer!

22 — Dat Danny Vera ook na zijn volgende optreden weer spontaan een kleine toegift geeft in de hal. Weet je nog hoe jullie ademloos stonden en zaten te luisteren op de volle trappen en de balkons.

23 — Dat Kwatta, hier huisgezelschap en

Nijmeegs jeugdtheater trots, met zijn eigenzinnige, verbazingwekkende en verre van kinderachtige producties de kinderen en jongeren van de stad meeneemt in een wereld waar de verbeelding de baas is.

24 — Dat we altijd beseffen hoe belangrijk onze mijnwerkers zijn, de technici die er in het donker voor zorgen dat het doek op tijd opgaat, de microfoon aan staat en het decor op tijd inzakt, zodat op het podium de verbeelding regeert. Als een artiest bij het applaus naar achter in de zaal wijst, brengt hij hun een dankgroet.

25 — Dat de honderden Rode Kruis-vrijwilligers hier een goede nachtrust vinden tijdens de Vierdaagse (en nooit meer stiekem koken onder een rookmelder, want die keer dat iedereen midden in de nacht naar buiten moest, was niet goed voor het humeur).

26 — Dat ik hopelijk binnenkort een werkende klimaatbeheersing heb om de stevige sokken- en shirtjesgeur van die honderden lijven na drie dagen buffelen snel te verdrijven.

27 — Dat mijn vaste gast van hier om de hoek nog heel veel foto's mag maken van artiesten in vol ornaat. Willy V. weet precies wie ik bedoel.

28 — Dat ik over een paar jaar na de verbouwing naast de Vereeniging de tweede glanzende parel ben op het Keizer Karelplein.

29 — Dat ik je in de jaren daarna heel veel nieuws en moois kan aanbieden: het theater als 'public space' met studieplekken, een theatershop, een fijne plek om gewoon eens af te spreken en nog veel meer.

30 — Dat

handen geef.

35 — Dat je het hier lekker warm hebt als het buiten vriest en kan genieten van een aangename koelte bij een hittegolf (na de verbouwing zullen we het getik van de verwarming nog wel eens missen).

36 — Dat ik je mijn geheime dagboek een keer kan laten zien. Wie weet ga ik alle titels van voorstellingen en namen van artiesten die met stift en spuitbus op de muren van het laad- en losdock zijn gekalkt een keer verzamelen in een boekwerkje.

37 — Dat ik voor een betere akoestiek kan zorgen, zodat er op meer plekken nabesprekingen of presentaties kunnen plaatsvinden. Zonder galm.

38 — Dat ik weer eens een hand krijg van die ene bebrilde cabaretier, die voor iedereen achter de schermen even de tijd neemt om zich voor te stellen.

“

Je staat voor een Nijmeegs publiek. Ze ontvangen je met open armen.

er in de toekomst overdag weer net zoveel reuring is als toen het MuZIEum bij me was ingetrokken. (Je was een hele fijne huisgenoot!)

31 — Dat ik nog heel veel innige samenwerkingen, mooie coproducties en warme cross-overs mag hebben met mijn lieve stadgenoten Doornroosje, Lux, Lindenberg, Wintertuin en Cultuur Academy.

32 — Dat ik nog heel veel studenten en vrijwilligers van een bijbaantje kan voorzien (zo leuk dat een aantal nooit meer weggaat; je weet wie je bent!). Ik kan altijd wel wat handjes gebruiken die kaartjes scheuren, jassen aannemen en de zaal ombouwen. Ik beloof je een hele mooie tijd.

33 — Dat jonge talenten, zoals studenten van ArtEZ tijdens de Kunstnacht, zich vaker bij me melden om iets te doen.

34 — Dat ik nog heel veel mooie ideeën krijg voor die dag dat ik de #sleutelvandeschouwburg uit

39 — Dat ik volle zalen krijg voor Frank Boeijen, zodat ik ook voorstellingen kan brengen die minder publiek op de been brengen.

40 — Dat ik me nooit weer laat verrassen door een culturele zaalverhuur die de goede smaak ver voorbij is ('Puppetry of the Penis'; googlen op eigen risico).

41 — Dat ik de tijd van de revues in dialect van het Nimweegs Soap Theater en onze eigen producties als Agamemnon en Babylon kan laten herleven op een manier die past bij deze tijd.

42 — Dat ik een huis mag blijven voor verhalen over hoop, strijd en verlies, zoals in 2014 toen het Nijmeegs Opera -en Operette Gezelschap drie keer de voorstelling *Ben je thuis voor het donker?* speelde om het bombardement van Nijmegen in 1944 te herdenken.

43 — Dat we zo snel mogelijk de hekken onder de 'toeter' weg kunnen halen en plek kunnen maken om bezoekers te ontvangen op een aangenaam terras of in de tuin.

44 — Dat ik mooie gesprekken mag voeren in de artiestenfoyer, over politiek, over kunst en het parfum van Olcay Gulsen.

45 — Dat je meedoet met onze dans- en toneelcursussen waar mensen uit het vak je met een kennersblik leren kijken.

46 — Dat jij met je familie een fantastische traditie kunt opbouwen,

rond de feestdagen en vakanties, met musicals, familievoorstellingen of tijdens de Kinderboekenweek!

47 — Dat iedereen zich hier welkom voelt, van Urban dansschool tot en met de opening van het academisch jaar van de Radboud Universiteit.

48 — Dat ik je ook online nog veel beter leer kennen, zodat ik je precies kan vertellen wat er voor jou bij mij te halen valt (zonder je te stalken met vervelende cookiemeldingen en pop-ups waar je niet op zit te wachten).

49 — Dat ik je een arm geef en naar een andere plek breng, als je bibberend van de hoogtevreze niet op je stoel op het tweede balkon durft te gaan zitten.

50 — Dat ik je zo snel mogelijk een betere plek kan bieden als je een lichamelijke beperking hebt; er wordt aan gewerkt, ik verzeker het je.

51 — Dat ik de oude lichtcabine (het beste plekje in de hele schouwburg) ooit kan omtoveren tot een koninklijke loge.

52 — Dat ik met jou die heerlijke buzz om kwart voor zeven kan delen, als de deuren opengaan en de spanning stijgt. Je ruikt de koffie, je begroet elkaar en je geeft je jas af en deelt dat unieke gevoel van verwachting voordat het doek op gaat.

53 — Dat ik jou altijd mag laten genieten van de magie op het podium en dat ik zelf van de magie achter de schermen geniet.

O, sorry, ik was nog eentje vergeten. Ik wens dat jij me vertelt wat jouw wens is, voor jezelf, voor mij of voor ons samen? Laat het me weten, via wens@stadsschouwburgnijmegen.nl. Wie weet laat ik die snel in vervulling gaan.

54 — Dat ik nieuwe zonnepanelen op mijn dak kan plaatsen, zodat ik mijn groene ambities kan waarmaken.

55 — Dat er een bloeiende tuin om me heen komt te liggen waar elk jaargetijde jou een fleurige, levendige aanblik biedt.

56 — Dat ik, al is het maar in gedachten, naast het beeld van de Dame met de Stola op het plein voor de ingang nog veel meer beelden neer kan zetten: een jongen met een baseballpetje en een bierglas in zijn hand, een jonge vrouw met een kind aan de hand, ach, het liefst zou ik voor elke bezoeker een standbeeld oprichten.

57 — Dat bij mij de show altijd doorgaat (en dat de brandweer nooit meer uit hoeft te rukken doordat de toneeltoren blauw staat van de rook; nog duizendmaal sorry, Arjen Lubach en fans...)

58 — Dat wij elkaar steeds de verhalen blijven vertellen van wat we hebben gezien en meegemaakt. Weet je nog? Die keer dat...

59 — En ten slotte, mijn allerliefste wens. Dat ben jij, fijne bezoeker. Dat ik je maar snel weer mag ontvangen en in mijn armen kan sluiten. Want zonder jou ben ik niets.

Tot gauw!
Jouw Stadsschouwburg Nijmegen

